

La premsa i el procés

Jordi Juan
Director

Els periodistes som una de les professions amb més capacitat d'autocrítica i que no exerceix el corporativisme tan habitual en altres ocupacions, tret de quan es veu amenaçada la llibertat d'expressió. La proliferació de falses notícies i l'aparició de nous mitjans digitals amb interessos que no són els merament informatius han contribuït a degradar el prestigi de la professió de periodista. Per això, és bo que de forma transparent apareguin estudis que reflexionin sobre el paper de la premsa i la responsabilitat que es té a l'hora d'escollir quines notícies es donen i com es donen. Josep Carles Rius, que ha treballat durant 22 anys a *La Vanguardia* en càrrecs de responsabilitat i ha estat degà del Col·legi de Periodistes de Catalunya, és una veu més que autoritzada per fer-ho. Publica *Periodismo y democracia en la era de las emociones* i obre el debat sobre com es pot defensar la veracitat dels fets per damunt de la ideologia i dels sentiments que té cada periodista.

No estem parlant de l'opinió, que és lliure, i en aquest cas cadascú que expressi la que més li convingui, sinó de la informació pura i dura, que no hauria de ser tergiversada mai per altres interessos.

En aquest llibre en trobem molts exemples, però potser el que més ens afecta és tota la informació relacionada amb el procés a Catalunya i com aquella crisi política de tanta magnitud va provocar reaccions emocionals que no es corresponien amb l'objectivitat periodística.

Com bé explica Rius, s'han fet molts llibres de política sobre el procés, però poques reflexions serenes sobre el paper exercit pels mitjans de comunicació. Les trinxeres de paper en què es van convertir mitjans de Madrid i de Barcelona, on l'objectiu no era el de publicar el que estava passant sinó provar d'influir perquè passés allò que li interessava a cada mitjà en qüestió.

I a nivell particular, molts periodistes que no van saber exercir el paper de distanciament que la situació requeria. Avui més que mai necessitem una premsa seriosa, de qualitat i que superi la política de blocs. Només fa falta veure la portada d'avui per adonar-nos del dramàtic conflicte polític que es viu al nostre país.

ELS SEMÀFORS

Jaume Pérez-Montaner

Poeta i expert en Estellés

Entre les novetats del centenari de Vicent Andrés Estellés, el seu amic Jaume Pérez-Montaner ha concentrat en una àmplia antologia els poemes que considera essencials. / p. 35

Susanna Mälkki

Directora d'orquestra

La batuta finlandesa dirigeix de nou l'Orquestra del Liceu després del debut amb l'èxit *Trittico* de Puccini. En entrevista amb aquest diari declara el seu amor a Barcelona, al Gran Teatre i al seu públic. / p. 38

Montse Tomé

Seleccionadora de futbol

Malgrat els moments convulsos que ha viscut el futbol femení, Tomé (41) s'ha refusat en el càrrec guanyant-se a poc a poc la confiança de les jugadores, tot i que encara queda camí per recórrer. / p. 41

Victor Wembanyama

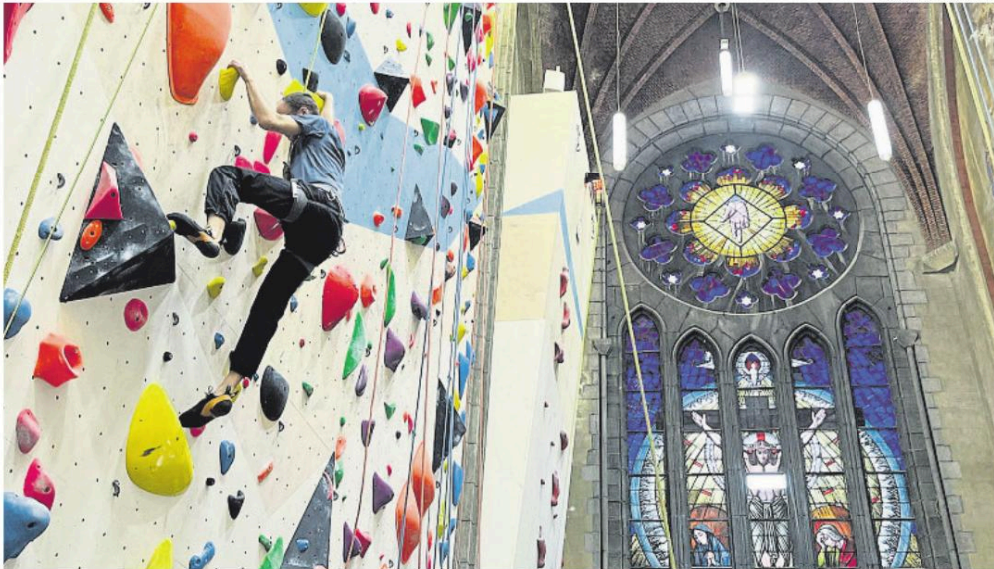
Jugador de bàsquet

Encara que ho va fer sense mala intenció i per celebrar una victòria, el francès Wembanyama (20) ha estat sancionat amb 25.000 dòlars de multa per llançar la pilota cap a la grada. Pecat de joventut. / p. 43

LA IMATGE

BRUNO FORTEA MIRAS / EFE

Una via al cel. Un jove escala per un rocòdrom instal·lat a l'església de Sant Antoni de Pàdua de Brussel·les, dessacralitzada i convertida en un espai esportiu, si bé conserva la seva gran vidriera dedicada a la Passió

PEL FORAT DEL PANY

Innocentada o repte?

Podria haver estat truc o tracte, però va ser innocentada o repte, encara que no fos aquesta la intenció. Ahir, l'ambaixada dels Estats Units a Madrid va voler fer notar que era April Fools, que ve a ser com el dia dels Sants Innocents al món anglosaxó i, per extensió, a molts altres països. Però com que a Espanya la festa no és encara gaire coneguda, què millor que provar de fer una petita broma als seguidors de les xarxes socials de la legació.

Així que a través d'X, l'am-

baixada va publicar una imatge amb una fletxa que convidava a prémer en una cantonada perquè s'obris una finestra on un missatge aclariria el misteri a l'*innocent* que hagués picat. El cas és que arribar a obrir aquesta última finestra no era tasca fàcil, ja que en prémer sobre la imatge no s'obria el botó que portava al missatge final, sinó que calia obrir el tuit de forma independent i després fer el clic indicat. Un embolic que pocs van entendre, com denotava ahir a la tarda un únic missatge de resposta a la broma.●

PENSEM QUE...

Barcelona, de cinema

Barcelona ofereix una combinació única d'elements que la fan altament atractiva, també per a la indústria del cinema i la televisió. Una ubicació privilegiada entre el mar i la muntanya, barris històrics i ben conservats i miradors a gran altura proporcionen un catàleg inesgotable d'escenaris. La xifra de rodatges a la ciutat, tant nacionals com internacionals, ha augmentat durant els últims anys fins a situar-se en els 2.800 durant el 2023, segons les dades de la Barcelona Film

Commission. Això suposa una mitjana de més de set rodatges cada dia. Segons la Film Commission, l'impacte econòmic d'aquests llargmetratges i sèries de ficció –despeses en material tècnic, personal, allotjament, transport, menjar...– ascendeix a uns 68 milions d'euros. I a aquesta activitat cal afegir-hi els gairebé mil anuncis publicitaris de marques d'automòbils, moda, tecnologia i salut que es van rodar l'any passat a la ciutat. Sens dubte, un filó de cinema pel qual Barcelona ha de continuar apostant.●

ÍNDEX

INTERNACIONAL	3
POLÍTICA	9
OPINIÓ	14
SOCIETAT	18
NECROLÒGIQUES	22
VIURE	25
CULTURA	35
ESPORTS	39
ECONOMIA	44